



## מ"ת 7428/08/21 - מדינת ישראל נגד הישאם אבו אלקיעאן

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 7428-08-21 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן(עציר)  
תיק חיצוני: 563927/2021

|        |                             |
|--------|-----------------------------|
| בפני   | כב' השופט הבכיר, אלון אופיר |
| מבקשים | מדינת ישראל                 |
|        | ע"י ב"כ עו"ד דנה נעים       |
| נגד    |                             |
| משיבים | הישאם אבו אלקיעאן (עציר)    |
|        | ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה     |

### החלטה

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו וזאת לאחר שנהג לכאורה רכב בעודו תחת מספר פסילות שהוטלו עליו על ידי בית המשפט בארבע הזדמנויות שונות כמתואר בבקשה שהגישה המדינה.

נהיגתו הלכאורית של המשיב בזמן פסילת רישיון נהיגתו, היא נהיגתו **השלישית** לכאורה במצב זה, **כאשר ברקע לחובתו שני מאסרים מותנים ברי הפעלה בגין התנהגות זו**.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לעצם הנהיגה בזמן פסילה, והמשיב נשלח לקבלת תסקיר מעצר ביום 23.8.21 על ידי לאחר שקבעתי כי רף המסוכנות הנוכחי הוא כה גבוה עד כי לא ניתן לקבל החלטה סופית בבקשת המדינה ללא ניתוח מעמיק של שירות המבחן ביחס למשיב עצמו והערבים המוצעים על ידי ההגנה.

ביום 12.9.21 (כשלושה שבועות לאחר הדיון מיום 23.8.21) התקיים בפני דיון נוסף במסגרתו ציפה בית המשפט לקבל את תסקיר המעצר, אך במקומו הגיעה "הודעה" של שירות המבחן לפיה תסקיר יכול שיהיה מוכן רק ביום 14.10.21.

בעקבות הודעה זו ניתנה החלטתי המנומקת ביום 12.9.21 לפיה ייקבע דיון נוסף ליום 29.9.21 (מתן 15 יום נוספים לשירות המבחן) בסופם התבקש שירות המבחן להכין שוב תסקיר מעצר, ובית המשפט הבהיר כי ככל שגם ביום זה לא יהיה מוכן התסקיר (ודוק - **המשיב עצור מיום 17.8.21 (!)**) הרי שבית המשפט יאלץ לבחון את הערבים בעצמו ובמקביל הוריתי על בדיקת התכנות איזוק בבית אחיו של המשיב.

בדיון שהתקיים בפני ביום 29.9.21 התברר כי שירות המבחן למבוגרים לא הגיב כלל להחלטה הקודמת מיום 12.9.21,



לא נערכה כל פגישה עם המשיב וגם לא בוצע זימון או מפגש עם הערבים המוצעים.

בנסיבות אלה, ובהתאם להחלטתי מיום 12.9.21, החלטתי לשמוע את החלופות המוצעות על ידי המשיב באופן ישיר, אגב קביעה כי פרק הזמן שחלף מיום 23.8.21 ועד ליום 29.9.21 מייצר מצב של "טעמים חריגים" כפי שנקבע בסעיף 22ג(ב) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996, וראה בעניין זה החלטות תומכות לפרשנות זוהי שהתקבלה לנסיבות דומות בעמ"ת

49743-03-20 ברכיה נגד מדינת ישראל והחלטה שקיבל בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעמ"ת 54113-10-20 אבו עזא נ' מדינת ישראל (כב' השופט שלמה פרידלנדר) שם קבע בית המשפט את הדברים הבאים:

"אכן, חוק המעצרים קובע כי נדרש תסקיר בטרם יורה בית המשפט על פיקוח אלקטרוני, למעט במקרה של טעמים מיוחדים שלא לקבל תסקיר כאמור. אני רואה בזמן התגובה הקיים של שירות המבחן, עקב מצוקותיו הידועות כי בעטיו לא ניתן לקבל תסקיר בתוך פחות מכחודש, משום טעם מיוחד שלא להותיר את העורר במעצר מאחורי סורג ובריח לתקופה כה ארוכה כאשר מבחינה עניינית ראוי להעבירו למצב של מעצר בפיקוח אלקטרוני, כפוף להיתכנותו".

כפועל יוצא מהמתואר לעיל, נעתרתי לבקשת ב"כ המשיב ושמעתי את הערבים המוצעים לאיון מסוכנותו של המשיב בתנאים של המשך מעצר באיזוק אלקטרוני באופן ישיר.

מצאתי את שני הערבים המוצעים כמתאימים לפיקוח על המשיב, ובהחלטה שניתנה על ידי ביום 30.9.21 קבעתי כי השאלה הניצבת בפני בית המשפט אם כן, אינה כשירות הערבים המוצעים לפקח על משיב זה, אלא השאלה: האם ניתן לתת אמון במשיב ספציפי זה כי יקיים את הוראות בית המשפט, יישמע לערבים ספציפיים אלה שהם אחיו הקטנים ממנו, לא יפר את תנאי המעצר באיזוק, וימנע מכל נהיגה עתידית נוספת ככל שתתקבל הצעת בא כוחו.

בהחלטתי הקודמת (מיום 30.9.21) הפניתי להחלטה הבאה שהתקבלה על ידי בית המשפט המחוזי בבאר-שבע:

מ"ת 25091-07-21 מדינת ישראל נגד אבו ואדי (להלן - פרשת אבו ואדי):

"בעניינו, מדובר במשיב שכאמור בעברו שש הרשעות בנהיגה בזמן פסילה. זאת ועוד, הרשעותיו בעבירות האמורות הינן מן השנים האחרונות, כך הורשע המשיב ביוני השנה בנהיגה בזמן פסילה, ונדון ל-45 ימי מאסר. המשיב הורשע גם בשנת 2018 בעבירת נהיגה בזמן פסילה ונדון ל-6 חודשי מאסר ובשנת 2017 הורשע בעבירה דומה. למשיב הרשעות דומות גם משנים קודמות.

העובדות האמורות, בתוספת העובדה שעל אף האמור בחר המשיב גם בזאת הפעם לנהוג ברכב, ובנוסף לרף הראיות העומדות כנגדו ולמאסר המותנה החל בעניינו, יעלו כי מדובר במקרה בו הכף נוטה ממשית לטובת



**מעצר עד תום ההליכים, ונראה כי מדובר במקרה בו רק אם יוגש תסקיר "חיובי" יוכל בית המשפט לנמק מעצרו של המשיב באיזוק.**

**ויותר מכך, אמנם ישנה פסיקה המורה כפי שצוין לעיל, על כך שבית המשפט רשאי ככלל לראות במצב בו מתעכבת הגשת תסקיר, טעם חריג שיאפר מעצר באיזוק ללא תסקיר, וזאת בהתאם להוראות סעיף 22 ג (ב) לחוק המעצרים.. יחד עם זאת נראה כי כל עניין ראוי שיבחן לגופו, ובענייננו נראה כי לאור הוראות הסעיף האמור ולאור העובדות שפורטו, טוב היה עושה בית משפט קמא לו היה ממתין לתסקיר ורק אז מורה הוראותיו בכל בנוגע למעצר המשיב באיזוק.** "

בפרשת אבו ואדי המדובר היה בנהיגה לכאורה **שישית** בזמן פסילה של המשיב ואילו במקרה זה המדובר בנהיגה **שלישית** בזמן פסילה. יחד עם זאת, סמיכות הזמנים בין הנהיגות בפרשת אבו ואדי הייתה רחוקה מאד (נהיגתו האחרונה בזמן פסילה הייתה לפני כ-3 שנים בשנת 2018) ואילו בפרשה שבפני נהג המשיב לכאורה בזמן פסילה פעמיים נוספות בסמיכות רבה לאירוע נשוא פרשה זו, והוא נשפט ונגזר דינו לגבי נהיגות אלה **רק בפברואר 2021 ובאפריל 2021** (!).

בכל אחד מגזרי דין אלה לחובתו של המשיב מאסר מותנה שהוא בר הפעלה ולמרות זאת, לא יצרו גזרי דין אלה כל הרתעה ממשית כלפי המשיב.

בנסיבות אלה, אני מוצא כי קביעת בית המשפט המחוזי שצוטטה על ידי לעיל תקפה כפסיקה מנחה גם לפרשה זו.

כאמור מצאתי כי הערבים המוצעים על ידי ההגנה מתאימים עקרונית לפיקוח, אך קבעתי כי למרות התמשכות ההליך בשל הצורך להמתין לקבלת תסקיר, לא ניתן יהיה לקבל החלטה בבקשה זו ללא תסקיר מעצר בו תיבחן השאלות: עד כמה יישמע המשיב לערבים המוצעים, עד כמה ניתן לסמוך על המשיב עצמו כי יכבד את אחיו הצעירים ממנו ולא יפר את מעצרו באיזוק, והאם מבנה האישיות של המשיב עצמו על רקע התנהגותו האחרונה מאפשר את המשך מעצרו באיזוק אלקטרוני.

ביום 13.10.21 התקבל תסקיר המעצר של המשיב (ואדגיש כי המדובר במעצרו הראשון כאשר הוא עצור מיום 17.8.21).

### **עיקרי התסקיר שהתקבל:**

שירות המבחן ביצע תחקיר מקיף ביחס למשיב תוך שסקר את חייו האישיים (אב לחמישה ילדים כאשר את בנו האחרון שנולד בהיותו עצור טרם ראה), ובכלל זה נסיבותיו המשפחתיות וההשכלה אותה רכש.

שירות המבחן מאשר כי ברקע למשיב ארבע הרשעות פליליות, אך כולן בין השנים 2010-2015 ואין לחובתו בשנים האחרונות מעורבות פלילית חדשה.

בתסקירו מדגיש שירות המבחן את העובדה כי המשיב אינו יוצר כל קשר עם עצורים אחרים ולמעשה אינו יוצא מתאו כלל, מה שמלמד על רצון עז של המשיב להתרחק מסביבה עבריינית.



למשיב סביבה משפחתית תומכת והערכת הכוחות שלו חיובית.

שירות המבחן בחן וביצע הערכת סיכון למשיב, ולמרות פרק זה שאינו "מצטיין" באור חיובי, משכלל שירות המבחן את רף המסוכנות הספציפי של המשיב על רקע עברו התעבורתי ומבנה האישיות שלו, ולאחר שבחן גם את הערבים המוצעים לאיון המסוכנות, מגיע למסקנה לפיה ניתן לאיון מסוכנות זו בחלופה הכוללת איזוק אלקטרוני בבית אחיו.

אין המדובר במסקנה "סתמית" של שירות המבחן, אלא בניתוח עומק של המשיב עצמו ומשפחתו אשר הוביל להמלצה הסופית בתסקיר שהוגש.

בהתאם להלכה הנ"ג דרושים נימוקים מבוססים וכבדי משקל על מנת לסטות מהמלצה שלילית הניתנת מטעמו של שירות המבחן, הלכה עליה חזר בית המשפט העליון פעמים רבות. ראו למשל בש"פ 4725/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.7.18); בש"פ 4803/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.6.18) בש"פ 4860/18 **אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (24.6.18) ורבים אחרים.

אין אני מוצא סיבה לנהוג אחרת כאשר המלצת שירות המבחן מנומקת וביחס למשיב היא חיובית ומאפשרת המשך מעצר בדרך אחרת זולת מעצר מאחורי סורג וברח.

בית המשפט העליון נדרש לאחרונה בשני מקרים שונים של עבירת הריגה לכאורה יחד עם מצב של שכרות (והכל אגב גרימת תאונה בה מצא את מותו אדם) לשאלת אפשרות המשך מעצרו של הנאשם באמצעות איזוק אלקטרוני.

גם בבש"פ 1286/20 **יהונתן פדידה נגד מדינת ישראל** וגם בבש"פ 6864/20 **אחמד סעדי נגד מדינת ישראל** (להלן-פרשת סעדי) הגיע בית המשפט העליון למסקנה זהה לפיה נכון יהיה להורות על המשך מעצרו של המשיב בתנאים של איזוק אלקטרוני כאשר חומרת העבירה שלכאורה ביצע אינה המדד היחיד או המרכזי לבחינת חלופה אפשרית למעצר מאחורי סורג וברח.

**וכך קובע כבוד השופט גרוסקופף בבית המשפט העליון בפרשת סעדי ביום 8.10.20:**

**"פסיקת בית משפט זה ביחס לנאשמים מסוגו של העורר, דהיינו נהג נעדר עבר פלילי משמעותי שגרם לתאונות דרכים קטלנית בנהיגה פרועה תחת השפעת סמים קלים או אלכוהול, הניחה כי במקרה הרגיל, די במעצר בפיקוח אלקטרוני בצירוף מפקחים ראויים וערבויות מתאימות על מנת לאיון את עילת המסוכנות (ראו, למשל, בש"פ 1286/20 פדידה נ' מדינת ישראל (3.3.2020)). ההיגיון העומד מאחורי עמדה זו הוא שהסיכון הנשקף מנאשמים מסוג זה מתייחס לפעילות מסוימת (נהיגה בכביש), וכי מעצר בפיקוח אלקטרוני מבטיח שלא יעסקו בפעילות זו, ולפיכך לא יהוו סיכון לחברה."**

פסיקה חדשה ועדכנית זו של בית המשפט העליון עולה בקנה אחד עם פסיקה ותיקה יותר שלו שם נקבעו בבש"פ 2227/08 **טראד גריפאת נ. מדינת ישראל** הדברים הבאים מפי כבוד השופט דנציגר:

**"יתר על כן, הלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים**



**בלבד [ראו למשל: בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. נוכח הלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלנ ג ד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".**

כמו כן נשיאת בית המשפט העליון דאז החליטה בבש"פ 10118/04 **נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל** את הדברים הבאים:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שישנה בכלל, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

בפרשה שבפני נדרשת הכרעתי בעניינו של עבריין תעבורה סדרתי אשר ביצע כבר 57 עבירות תעבורה על פני ותק נהיגה של 13 שנים.

ארבע פסילות פעילות תלויות כנגדו לצד שני מאסרים מותנים, ובכל זאת נהג הוא לכאורה רכב בפעם השלישית.

**בנסיבות המתוארות לעיל רף המסוכנות גבוה ואינו מאפשר חלופה הכוללת שחרור למעצר בית מלא כך שנדרש פתרון אחר לאיון המסוכנות.**

שירות המבחן מצא כי בניתוח נסיבות חייו של משיב זה, לאחר בחינת עומק של משפחת המשיב (ובכלל זה את שלושת הערבים המוצעים) ניתן בהמשך מעצר הכולל איזוק אלקטרוני בו יפוקח המשיב 24 שעות ביממה על ידי אחד משני אחיו, לייצר את המחסום הדרוש מפני מסוכנותו המוערכת.

לאור העובדה כי גם בפרשת אבו ואדי (שם בבחינת קל וחומר **התנהל מדרך משטרתי אחר מי שנהג בזמן פסילה בפעם השישית**) הגיע בית המשפט המחוזי למסקנה לפיה קיימת אפשרות לאיזוק כאשר תסקיר הוא חיובי, ולאור פסיקתו האחרונה של בית המשפט העליון בשתי פרשות שאוזכרו לעיל, ולאור המלצתו החיובית של שירות המבחן (כפי שהבהיר כדרישה למקרה של רצדיויסט בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בפרשת אבו ואדי) **אני קובע כי יש במקרה זה הצדקה להורות על המשך מעצרו של המשיב בתנאים של איזוק אלקטרוני.**

**לפיכך אני קובע כי המשיב יועבר להמשך מעצר באיזוק בתנאים שלהלן:**

המשיב ישהה עצור באיזוק אלקטרוני בכתובת בית 106 שכונה יסמין חורה וזאת בתיאום עם אחיו של המשיב, מר בשיר אבו אלקיעאן שיהיה זמין למנהלת האיזוק בטלפון נייד 00000000 (לחליפין טלפון נוסף: 00000000).

**בנוסף יתקיימו התנאים הבאים:**



א. המשיב יפוקח 24 שעות ביממה על ידי אחד משני הערבים שלהלן: מר סלמה אבו אלקיעאן ת.ז 000000 מר בשיר אבו אלקיעאן ת.ז 000000 גב' מרים אבו אלקיעאן ת.ז 000000 כל אחד משלושת הערבים לעיל יהיה ערב למשיב בסכום של 40000 ₪. בית המשפט רושם לפניו את הסכמת הערבים לעיל בקולם לסכום הערבות לעיל וזאת במקום על חתימה במזכירות בית המשפט.

ב. המשיב יהיה ערב לעצמו בסכום של 50000 ₪. בית המשפט רושם לפניו את הסכמת המשיב לסכום הערבות לעיל וזאת במקום חתימה על ערבות במזכירות בית המשפט.

ג. מורה על הוצאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד המשיב. אין למשיב דרכון ולכן פטור הוא מחובת הפקדתו.

ד. מורה על פסילתו של המשיב מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק העיקרי הצמוד לבקשה זו.

פסילה זו תימשך גם אם ההליכים יימשכו מעבר ל- 6 חודשים מהיום.

פסילה זו תימנה מהיום ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת.

ה. בית המשפט רושם לפניו את הסכמת המשיב בקולו לכל תנאי המשך מעצרו באיזוק: **"כל התנאים האמורים הוקראו לי והוסברו לי, אני מצהיר שהבנתי אותם, וכי ידוע לי כי הפרתם עלולה להביא להפסקה מנהלית של תוכנית הפיקוח ולהחלטה על העברתי לריצוי מעצר במתקן כליאה"** הצהרה זו הינה במקום חתימתו של המשיב על טופסי הסכמה במזכירות בית המשפט.

ו. עותק מהחלטה זו יועבר ליישום למנהלת האיזוק.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשפ"ב, 18 אוקטובר 2021, בנוכחות הצדדים.